

Si em demanen una valoració sobre la experiència d'haver pogut disfrutar de la beca-residència que Hangar té amb el Centre Multimedia del Centro Nacional de las Artes a Mèxic DF hauria de dir que personalment crec que és una experiència molt positiva perquè abans que res és una oportunitat per a revisar el propi treball, des del seu discurs conceptual fins als modes de producció i formalització que un utilitza ja que no només el propi treball es confrota amb un nou escenari cultural i social sinó que un mateix també ho fa, i a partir d'aquí aquesta revaloració és fa quasi inevitable. Crec també molt positiu, que el fet que malgrat l'artista sigui escollit a partir d'un projecte que proposa, el fet que no hi hagi ni la obligació ni la pressió perquè aquest projecte es dugui a terme exactament com es preveia ni que s'hagi d'acabar i presentar abans de marxar a mode d'exposició convencional, fa que aquest diàleg i aquesta revisió sigui més factible.

Considero que una de les parts més interessants d'aquesta beca intercanvi és el fet que sigui en una ciutat com és la Ciutat de Mèxic DF, que ha estat objecte de diversos estudis socials com a exemple de construcció de ciutat i globalització i és escenari ideal de la complexitat i riquesa d'una cultura i societat mexicanes que concretament i respecte la espanyola fan sovint de mirall. Treballar en un escenari com aquest és una oportunitat única.

Per altra banda una altra part molt interessant de la residència és el propi centre que acull a l'artista, no només perquè un disposa d'espai i suport tècnic i professional per a desenvolupar el propi projecte en diversos àmbits, que pot passar des d'un suport més conceptual des del departament d'investigació teòrica, a un suport tècnic multimedia des del departament de so, imatge en moviment, realitat virtual o robòtica fins a un assessorament i ajuda en fotografia o en disseny gràfic. Sinó també perquè el centre multimedia està situat en unes instal·lacions molt més grans que pertanyen al Centro Nacional de las Artes on també hi ha altres espais creatius com una escola d'arts visuals, un centre de producció cinematogràfica, una escola de teatre i una escola de dansa, on tots disposen de galeries i espais expositius i que faciliten el diàleg i els projectes interdisciplinars. En el meu cas concret vaig poder assistir a nombrosos seminaris de manera gratuïta relacionats amb un festival de documentals que el centre de capacitació cinematogràfica convocava a partir de la visita d'una sèrie de documentaristes de reconeixement internacional.

Finalment valorar potser la part no tant positiva com és el fet que el darrer govern ha rebaixat moltíssim el pressupost cultural i per tant el pressupost del que el centre multimedia disposa sobretot per compra de material tècnic, i que fa que el material disponible no sigui

ni tant abundant ni tan actualitzat com voldrien. També el fet que la meua estada ha coincidit amb un moment de canvi polític i per tant de redifinició del centre i els seus objectius en funció de nous pressupostos. En aquest sentit en el mateix centre no hi ha hagut tanta activitat com en altres moments quan coincideix per exemple amb algunes presentacions, workshops o festivals com TRANSITIO que tenen lloc en el mateix centre.

Mireia Sallarès
Gener 2007